

Η Καρακατσού και οι δράκοι

Θεατρικό έργο βασισμένο στο λαϊκό παραμύθι «**Η Καρακατσού και οι δράκοι**» του **Βαγγέλη Γονιδάκη**
[εκδόσεις Πατάκης]

Μαρία Κίτρα

Λίγα λόγια για το έργο

Μια φορά και κάμποσους καιρούς πριν σ' ένα πολύ-πολύ μακρινό μέρος, υπήρχε ένας βασιλιάς που είχε τρεις γιους. Σαν έφτασε η ώρα να παντρευτούν τα τρία παλικάρια, τους έδωσε το τόξο του και τη σαΐτα του, για να κάνουν κάτι πολύ συγκεκριμένο... Τι ακριβώς; Θα δείτε!

Κάπου λίγο μακριά, ζούσε η γλυκιά Καρακατσού με τον πατέρα της και τα τρία αδέρφια της που ήταν όλοι δράκοι. Η Καρακατσού, όμως, είχε πάνω της μια κατάρρα, από μια μάγισσα, που δυστυχώς την είχε μεταμορφώσει σε πέρδικα...

Κοίτα να δεις, όμως, που ο μικρότερος γιος του βασιλιά, την αγάπησε πολύ. Γιατί και πώς; Θα δείτε!

Σε όλη μας την ιστορία εμπλέκονται ένα αμυγδαλάκι, ένα φουντουκάκι, ένα καρυδάκι, λίμνες, αχλαδιές, συκιές κι ένα σωρό άλλα. Για ποιο λόγο; Μα θα δείτε!

Ένα αυθεντικό λαϊκό παραμύθι για τη δύναμη της αγάπης, ζωντανεύει σε ένα θεατρικό έργο, για να μας δείξει ότι τελικά ο μόνος χρωματιστός και μυρωδάτος δρόμος της ζωής, είναι αυτός της αγάπης!

Διάρκεια

Εξήντα με εβδομήντα λεπτά

Σκηνικό

Περιβάλλον δάσους στο κέντρο. Αριστερά το παλάτι του βασιλιά με τους γιους και δεξιά το σπίτι της Καρακατσού

Ρόλοι

Από 15 παιδιά και πάνω

Αφηγητάκια

Βασιλιάς

Μεγάλος γιος

Μεσαίος γιος

Μικρός γιος

Πέρδικα

Καρακατσού

Δρακοπατέρας

Δρακογιός 1

Δρακογιός 2

Δρακογιός 3

Βασίλισσα

μυγδαλάκι

Σκηνή Πρώτη

1.εισαγωγή

Μπαίνουν 2 αφηγητές

Αφήγηση 1

Μια φορά πολύ παλιά
Σε τόπους μακρινούς
Ζούσε ένας βασιλιάς
Που 'χε μαζί του και τρεις γιους.
Ήρθε όμως ο καιρός
Και μια όμορφη Δευτέρα
Ήθελε να τους μιλήσει
Με το που είπε καλημέρα.

2.βασιλιάς+γιοι 1

*Μπαίνει ο **βασιλιάς** και κάθεται στον θρόνο του. Στο χέρι του κρατάει ένα τόξο και τρεις σαϊτες. Μετά από λίγο μπαίνουν ένας-ένας οι **τρεις γιοι** του. Ο μεγάλος διαβάζοντας ένα βιβλίο, ο μεσαίος που κρατά μια τσάπα στον ώμο και ο μικρότερος που πίνει έναν χυμό. Φαίνονται και οι τρεις λίγο αγουροξυπνημένοι*

Αφήγηση 2

Πήρε ένα ύφος σοβαρό

Έβηξε και λιγάκι

Σηκώθηκε απ' τον θρόνο του

Αφού ήπιε ένα νεράκι.

Οι γιοι του σαν να απόρησαν

Παρόλο που νυστάζαν

Καθίσαν κι οι τρεις τους προσοχή

Και άχνα πια δεν βγάζαν

*Οι αφηγητές φεύγουν. Ο Βασιλιάς βήχει λίγο κι έπειτα θα πει
λίγο νερό, καθώς οι τρεις γιοι σχολιάζουν μεταξύ τους*

Μεγάλος

Ωχ, ωχ, ωχ. Σαν πολύ προβληματισμένο και σκεπτικό τον βλέπω τον πατέρα μας. Τι να συμβαίνει, άραγε;

Μεσαίος

Χμμμ... Δεν έχω ιδέα. Μήπως κάναμε κάτι λάθος και τον απογοητεύσαμε;

Μικρός

Μπα, δεν νομίζω. Ό,τι μας λέει, το εφαρμόζουμε ολόσωστα κι εκείνος πάντα μας παινεύει.

*Ο βασιλιάς καθαρίζει λίγο τον λαιμό του, καθώς σηκώνεται από
τον θρόνο του*

Μεγάλος

Μωρέ, λες να κρύωσε και να θέλει κάνα σιρόπι για τον βήχα;
Δεν πιστεύω να με στείλει στο φαρμακείο. Έχω πολύ διάβασμα
σήμερα!

Μεσαιός

Αααα, μην μου λες τέτοια. Ούτε εγώ έχω χρόνο. Πρέπει να
σκαλίσω όλον τον κήπο, να πάω για πιλάτες και μετά για
τοξοβολία με τους φίλους μου.

Μικρός

Εγώ έχω κάτι καραμέλες για τον λαιμό να του δώσω. Μόνο μην
μου πει να του κάνω βεντούζες! Ανατριχιάζω!

*Ο βασιλιάς πηγαίνει πάνω-κάτω λίγο σκεπτικός. Οι γιοι
συνεχίζουν να σχολιάζουν*

Μεγάλος

Ναι, αλλά το τόξο του γιατί το έχει μαζί;

Μεσαιός

Ωχ, μην μου πεις ότι θέλει επισκευή.

Μικρός

Αααα, λες να θέλει να μας το χαρίσει;

Κοιτάζονται και τρεις για λίγο και μετά λένε ταυτόχρονα

Γιοι

Μπααααα.

Ο βασιλιάς πηγαίνει κοντά τους

Βασιλιάς

Αγαπημένα μου, παιδιά. Καθίστε, παρακαλώ [κοιτάζει λίγο γύρω]... όρθιοι. Θέλω να σας μιλήσω για κάτι πολύ σοβαρό αλλά και σημαντικό.

Οι γιοι κοιτάζονται μεταξύ τους και τρομάζουν

Μεγάλος

Πατέρα, συμβαίνει κάτι στην υγεία σου;

Μεσαίος

Μήπως πρέπει να κάνεις γενική αίματος;

Μικρός

Κι έναν υπέρηχο άνω και κάτω κοιλίας;

Βασιλιάς *[απορεί]*

Τι λέτε, βρε, και οι τρεις; Μια χαρά είναι η υγεία μου! Σφύζω.
Σφύζω! Θέλω να σας μιλήσω για εσάς!

Μεγάλος

Μήπως συμβαίνει κάτι στην υγεία μου;

Μεσαίος

Μήπως πρέπει να κάνω γενική αίματος;

Μικρός

Εγώ υπέρηχο δεν κάνω. Δεν μπορώ να πιώ τόσο νερό! Θα σκάσω!

Βασιλιάς *[βάζει φωνή]*

Βρε! Θα σταματήσετε τα *γιατί* και τα *μήπως* για να σας μιλήσω;
Αρχικά, ξέρετε τι ώρα είναι;

Τα τρία αγόρια αγχώνονται πάλι

Μεγάλος *[κοιτάζει τον καρπό του]*

Ώρα να πάρω ένα ρολόι;

Μεσαίος

Ώρα να πάρεις το χάπι της πίεσης;

Μικρός

Ώρα να φάμε πρωινό; Γουργουρίζει η κοιλιά μου!

Βασιλιάς

ΟΧΙ! ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΕΙΤΕ!

*Τα αγόρια, ακούγοντας αυτό που είπε ο πατέρας τους,
χαλαρώνουν αμέσως*

Μεγάλος

Α, εντάξει, αυτό ήταν;

Μεσαίος

Ναι, οκ, γιατί όχι;

Μικρός

Καλό ακούγεται!

Βασιλιάς

Επιτέλους! Το μισό έργο φάγατε! Λοιπόν, αγαπημένα μου παιδιά. Μεγαλώσατε πια και γίνετε τρία παλικάρια μορφωμένα, δυνατά, γεμάτα καλοσύνη και...

Μεγάλος [συμπληρώνει]

Και γοητεία!

Μεσαίος

Και αρρενωπότητα!

Μικρός

Και ομορφιά!

Βασιλιάς

Ε, το 'χει το σόι μας. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Ήρθε η ώρα, όπως σας είπα, να παντρευτείτε. Γι' αυτό κι έφερα το τόξο μου σήμερα εδώ.

Μεγάλος

Γιατί, το τόξο θα παντρευτούμε;

Μεσαίος

Ή θα ρίξουμε το βέλος του έρωτα;

Μικρός

Φαντάζεσαι να πέσει σε καμιά πέρδικα;

Βασιλιάς

Αν με διακόψετε ξανά, θα σημαδέψω εσάς με το τόξο μου!

Γιοι [μαζεύονται]

Μάλιστα, πατέρα!

Βασιλιάς

Άντε μπράβο. Λοιπόν, ακούστε με καλά. Θα σας δώσω το τόξο μου και από μια σαΐτα. Θα σαϊτέψετε, και σε όποιον τόπο πέσει η σαΐτα, αν τύχει κάπου εκεί κοντά να είναι μια κοπέλα, είτε είναι όμορφη είτε όχι, καλή ή στριμμένη, πλούσια ή φτωχή, εσείς εκείνη θα πάρετε για γυναίκα σας. Το καταλάβατε ή να το παίξω στην άρπα;

Και οι τρεις συμφωνούν, λέγοντας ναι, το καταλάβαμε, κανένα πρόβλημα, ό,τι πεις, πατέρα κλπ

Βασιλιάς

Πολύ ωραία, τότε, παιδιά μου. Θα ξεκινήσω με τον μεγάλο μου γιο, και έπειτα σειρά θα πάρετε και οι υπόλοιποι δύο. Σας εύχομαι καλή επιτυχία και όλα να σας πάνε καλά. Προς το παρόν, σας αφήνω, γιατί θα πάω για ιππασία με τους άλλους βασιλείς. Θα περιμένω να μου φέρετε τις νύφες για να κάνουμε τρικούβερτα γλέντια στους γάμους σας!

3.βασιλιάς+γιοι 2

*Ο βασιλιάς δίνει το τόξο στον μεγάλο και από ένα βέλος στον
καθένα γιο, αγκαλιάζονται μεταξύ τους και φεύγουν*

Σκηνή Δεύτερη

Μπαίνουν δύο αφηγητές

Αφήγηση 3

Οι γιοι, λοιπόν, συμφώνησαν

Και κίνησε ο πρώτος

Το βέλος έριξε ψηλά

Κι ακούστηκε ένας κρότος.

Μες στην αυλή του έμπορου

Καρφώθηκε η σαΐτα

Εκεί ήταν η κόρη του

που έφτιαχνε μία πίτα.

Δεν ήταν όμορφη πολύ

Μα ήταν χρυσοχέρα

Κι αυτός την ερωτεύτηκε

Με το που είπε καλημέρα.

Αφήγηση 4

Σειρά είχε ο δεύτερος

Που ήξερε και σημάδι

Το τόξο πήρε κι έριξε

Κι ας ήτανε και βράδυ.
Η σαΐτα προσγειώθηκε
Στου άρχοντα τον κήπο
Που ξύπνησε την κόρη του
Σαν άκουσε τον χτύπο.
Εκείνη ήταν όμορφη
Και φοβερή τεμπέλα
Μα εκείνος την αγάπησε
Γιατί ήταν καλή κοπέλα

4,μικρός γιος

*Οι αφηγητές φεύγουν. Μπαίνει ο **μικρός γιος** με το τόξο και το βέλος. Πηγαίνει από δω κι από κει να βρει ένα μέρος να ρίξει.
Μονολογεί*

Μικρός γιος

Μπα, δεν μου αρέσει από δω. Άσε που κάνει ρεύμα και θα με πιάσει το αυχενικό μου. Κάτσε να πάω μπροστά... Όχου, ούτε από δω μου αρέσει. Είναι το κοινό και θα τραυματίσω κάναν άνθρωπο κατά λάθος.... Ααα, εδώ είναι μια χαρά.

Ρίχνει με το τόξο του, το οποίο εξαφανίζεται και δεν είδε πού πήγε. Βγάζει κάτι μικρά κιάλια από την τσέπη του, και κοιτάζει μέσα από αυτά

Μικρός γιος

Τι έγινε, ρε παιδιά; Πού πήγε το τόξο μου; Σε άλλη ήπειρο; Τόσος δυνατός είμαι; Τέλος πάντων. Θα πάω να το ψάξω και θα το βρω μόνος μου.

5.πέρδικα

*Ο μικρός γιος φεύγει από τη μία και από την άλλη μπαίνει μετά από λίγο μια **πέρδικα**. Στο χέρι της κρατάει το τόξο του μικρού γιου. Μονολογεί*

Πέρδικα

Εδώ δεξ. Παραλίγο να μου βγει το μάτι. Αμάν αυτοί οι κυνηγοί. Άλλη δουλειά δεν έχουν; Όπου να 'ναι ρίχνουν τα βέλη τους και όποιον πάρει ο χάρος. Αν είναι δυνατόν!

Μπαίνει ο μικρός γιος. Ψάχνει τριγύρω, μέχρι που βλέπει την πέρδικα

Μικρός γιος

Αχά! Όστε εδώ είναι η σαϊτούλα μου! Μαντάμ πέρδικαααα! Μαντάμ πέρδικααααα!

Η πέρδικα γυρνάει και ο γιος πλησιάζει λαχανιασμένος

Μικρός γιος

Αυτή η σαΐτα είναι δική μου.

Πέρδικα

Και τώρα είναι δική μου, γιατί την έριξες καταπάνω μου.
Ευτυχώς που έκανα μπαλέτο μικρή, κι έτσι, επειδή είμαι
ευλύγιστη, την απέφυγα με μια κίνηση.

Μικρός γιος

Καλά, κι εγώ έπαιζα μπάλα μικρός, αλλά δεν το κάνω θέμα.
Λοιπόν, η σαΐτα είναι δική μου και τη θέλω πίσω. Δώσ' τη μου!

Πέρδικα

Όχι, δεν στη δίνω.

Μικρός γιος

Βρε, δώσ' τη μου, λέμε.

Πέρδικα

Βρε, δεν στη δίνω, λέμε!

Μικρός γιος

Ααααα, τι πεισματάρη πέρδικα που είσαι! Δώσ' τη μου, γιατί
διαφορετικά θαααα...

Πέρδικα

Τι θα; Θα με κυνηγήσεις με το τουφέκι σου;

Μικρός γιος

Τι; Όχι, όχι. Δεν είμαι κυνηγός εγώ, πρίγκιπας είμαι. Και δεν κυνηγάω πουλάκια. Βέβαια, εδώ θα κάνω μια εξαίρεση γιατί θέλω πίσω τη σαΐτα μου!

Πέρδικα

Ας πρόσεχες, μικρέ μου πρίγκιπα. Θα την κρατήσω για μένα!

Μικρός γιος

Βρε, θα σε πιάσω και θα σε ξεπουπουλιάσω, αγύριστο κεφάλι!

Πέρδικα

Δεν μπορείς να με πιάσεις!

Μικρός γιος

Μπα; Και γιατί παρακαλώ;

Πέρδικα

Γιατί εσύ είσαι άνθρωπος και τρέχεις κι εγώ πουλάκι και πετάω!
Γειαααααααα!

Η πέρδικα ανοίγει τα φτερά της και φεύγει γρήγορα. Από πίσω ακολουθεί ο μικρός γιος φωνάζοντας

Μικρός γιος

Στάσου, βρε πουλάκι μου, και μ' έχεις ξεθεώσει! Στάσουουου!

Και φεύγουν και οι δύο

Σκηνή Τρίτη

6. Σπίτι

Μετά από λίγο μπαίνει ο μικρός γιος τρέχοντας και κοιτάζοντας από δω και από κει. Κουτοστέκεται, βλέποντας το σπίτι της κοπέλας

Μικρός γιος

Ουφ, ουφ, και ξε-ουφ. Μου έφυγαν οι αμυγδαλές με το τόσο τρέξιμο για να πιάσω την πέρδικα. Αλλά τη βρήκα και τώρα δεν θα μου γλιτώσει. Μπήκε σ' αυτό το σπίτι. Τώρα θα δει τι θα πάθει.

*Παίρνει βαθιές ανάσες και πλησιάζει αποφασιστικά. Χτυπάει την πόρτα κάνα δυο φορές. Εμφανίζεται η **Καρακατσού**. Τη βλέπει ο μικρός γιος, ενθουσιάζεται και κάπως χάνει τα λόγια του*

Μικρός γιος

Αμάν! Τι έγινε, ρε παιδιά; Ε... ναι... ξέρεις... εγώ... Αυτάααα... εεε... να... ίσως...

Καρακατσού

Ναι. Θα ολοκληρώσεις κάπου ή να περάσω αργότερα;

Μικρός γιος

Εεεε... όχι... να... εγώ... έψαχνα... αλλά... εεεε...

Καρακατσού

Συγγνώμη, πώς βρέθηκες εσύ εδώ;

Μικρός γιος

Εεεε, κυνηγούσα μια πέρδικα που έχει τη σαΐτα μου και την είδα που μπήκε εδώ μέσα! Ουφ! Είπα μια ολόκληρη πρόταση!

Καρακατσού

Ναι, ναι, το ξέρω.

Μικρός γιος

Ότι είπα μια ολόκληρη πρόταση;

Καρακατσού

Ότι κυνηγούσες μια πέρδικα, βρε άνθρωπε!

Μικρός γιος

Αααα! Πού το ξέρεις;

Καρακατσού

Εγώ ήμουν η πέρδικα...

Μικρός γιος

Εσύ;;; Πώς γίνεται αυτό; Εγώ τώρα βλέπω μπροστά μου μια πανέμορφη κοπέλα.

Καρακατσού

Μερσί για το κοπλιμάν. Δυστυχώς, όμως, μια κακιά μάγισσα, που με ζήλευε πολύ, με καταράστηκε με ένα ξόρκι. Έτσι, όταν περνάω το κατώφλι του σπιτιού μου, μεταμορφώνομαι σε

πέρδικα, κι όταν μπαίνω μέσα στο σπίτι μου, γίνομαι κανονικά αυτή η ... πανέμορφη κοπέλα που βλέπεις. Να τα λέμε κι αυτά.

Μικρός γιος

Πω – πω, πακέτο... Πόσο κρίμα...

Καρακατσού

Το ξέρω... Τέλος πάντων... Μισό λεπτό να σου φέρω τη σαΐτα σου.

Μικρός γιος

Δεν τη θέλω. Εσένα θέλω και θα σε παντρευτώ.

Καρακατσού

Μιλάμε για δημοκρατικές διαδικασίες. Μα πώς θα με παντρευτείς; Αφού είμαι πέρδικα.

Μικρός γιος

Δεν μ' ενδιαφέρει. Θα τη βρούμε την άκρη!

Καρακατσού

Εντάξει, εντάξει, αλλά φύγε τώρα, γιατί όπου να 'ναι θα έρθει ο πατέρας μου και τα τρία μου αδέρφια που είναι δράκοι, και θα σε κάνουν μια χαψιά.

Μικρός γιος

Τζσσ, σιγά. Εγώ δεν φοβάμαι τίποτα.

7.δράκοι

*Ακούγονται βαριά βήματα και μουγκρητά. Ο μικρός γιος
πανικοβάλλεται*

Μικρός γιος

Αμάν! Τι είναι αυτό; Μας την πέφτουν τα Όρκ;

Καρακατσού

Η οικογένειά μου! Σ' το είπα ότι όπου να' ναι θα έρθουν. Αχ, δεν προλαβαίνεις να φύγεις τώρα, θα σε δουν. Έλα μέσα να σου δώσω ένα φιλάκι να σε μεταμορφώσω σε χτενάκι και να σε βάλω στα μαλλιά μου.

Μικρός γιος

Ναι, ναι, Προτιμώ να γίνω χτενάκι παρά μεζεδάκι!

Ο μικρός γιος μπαίνει μέσα στο σπίτι, υποτίθεται. Μετά από λίγο βγαίνει η Καρακατσού [όπου θα φοράει ένα χτενάκι στα μαλλιά της] με ένα ποτιστήρι, να ποτίσει αμέριμνη τα λουλούδια της αυλής τους. Έρχονται ο πατέρας και οι τρεις γιοι

Δρακοπατέρας

Χμμμ... Τι συμβαίνει εδώ; Σαν να μου μυρίζει ανθρώπινο κρέας.

Καρακατσού

Πατέρα, τι λες; Μάλλον σου μυρίζει το φαγητό που μόλις σέρβιρα.

Δρακοπατέρας

Δεν με ξεγελά εμένα η μύτη μου, Μου μυρίζει ανθρωπίλα, Καρακατσού. Ε, τι λες κι εσύ, μεγάλε μου δρακογιέ;

Μεγάλος

Εεε, τι να σου πω, πατέρα. Έχει βουλώσει η μύτη μου και μόνο το Vicks μου μυρίζει.

Δρακοπατέρας

Μας υποχρέωσες. Εσύ, μεσαιέ δρακογιέ, τι λες; Σου μυρίζει ανθρωπίλα;

Μεσαιός

Εεεε, εμένα, πατέρα, μου μυρίζει το γιασεμί εδώ στον κήπο μας, να πω την αλήθεια.

Δρακοπατέρας

Α, καλά, εσύ, παιδί μου, είσαι αλλού γι' αλλού. Εσύ, μικρέ μου γιε, τι λες; Σου μυρίζει ανθρωπίλα;

Μικρός *[μυρίζει τα ρούχα και τα χέρια του]*

Εμένα, πατέρα, για να είμαι ειλικρινής, μου μυρίζει βρωμίλα. Έχω μέρες να πλυθώ και πρέπει να πάω για μπάνιο. Με συγχωρείτε, ε;

Και ο μικρός γιος φεύγει

Δρακοπατέρας

Ε, δεν βγάζω άκρη με εσάς. Τέλος πάντων. Ωρα να φάμε και να κοιμηθούμε, και θα το ψάξω ξανά το θεματάκι.

Καρακατσού

Πολύ καλή ιδέα, πατέρα, πολύ καλή ιδέα. Είναι όλα έτοιμα, ζεστά και ακνιστά. Πάτε να φάτε κι έρχομαι κι εγώ σε λίγο.

Ο πατέρας και οι γιοι φεύγουν γρήγορα, σπρώχνοντας ο ένας τον άλλου

Μεγάλος

Πεινάωωωω! Θα φάω και το δικό σου, Καρακατσού, αν αργήσεις!

Μεσσαίος

Κι εγώ θα φάω του μικρού μας αδερφού, αν κάνει δέκα ώρες στο μπάνιο!

Πατέρας

Μωρέ, κι εγώ θα φάω ολονών σας τα πιάτα, αν δεν καθίσετε ήσυχα στο τραπέζι.

Και φεύγουν. Η Καρακατσού ξεφυσάει από ανακούφιση και μονολογεί

Καρακατσού

Οουουουφ, φτηνά τη γλίτωσα προς το παρόν. Ας κρατήσω και το χτενάκι στα μαλλιά μου για σιγουριά μέχρι να πάνε όλοι για ύπνο, και αύριο το πρωί βλέπουμε...

Και η Καρακατσού φεύγει

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων